

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 029135 22 Uvp
Banjaluka, 25.05.2023. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sudija Strahinje Ćurkovića, predsjednika vijeća, Edine Čupeljić i Smiljane Mrše, članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Nataše Božić, u upravnom sporu po tužbi Republike Srpske, zastupane po Pravobranilaštvu Republike Srpske (u daljem tekstu: tužilac), protiv rješenja broj ... od 17.03.2021. godine, tužene Uprave..., u predmetu upisa u katastar nepokretnosti, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 029135 21 U od 01.12.2021. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 25.05.2023. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba protiv uvodno označenog osporenog akta, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Područne jedinice B., broj ... od 16.09.2020. godine. Tim prvostepenim rješenjem se u tački 1. dispozitiva dozvoljava na osnovu pravosnažnog rješenja Skupštine opštine B., Sekretarijat za imovinsko-pravne i geodetsko-katastarske poslove, Uprava za imovinsko pravne poslove, broj: ... od 19.01.1970. godine, otpis nepokretnosti iz „A“ lista nepokretnosti broj 455 k.o. S., označenih kao k.č. broj 2456 površine 1621 m², k.č. broj 2471 površine 4511 m², k.č. broj 2472 površine 3075 m², k.č. broj 2473, površine 6816 m², k.č. broj 2672 površine 8486 m², k.č. broj 2673 površine 14761 m², do sada upisane kao pravo svojine Republike Srpske sa 1/1 dijela, te upis istih u novoostvoreni list nepokretnosti k.o. S., sa upisom prava svojine u korist R.Đ. sa 1/1 dijela; u tački 2. dispozitiva se određuje upis u katastar nepokretnosti na osnovu ovog rješenja, a u tački 3. dispozitiva se određuje upis zabilježbe u „V“ listu nepokretnosti da rješenje o upisu nije pravosnažno.

U obrazloženju pobijane presude sud navodi da je osporeni akt pravilan i zakonit, što tužilac navodima tužbe nije doveo u sumnju, jer da je rješenjem Skupštine opštine B., Sekretarijat za imovinsko-pravne i geodetsko-katastarske poslove, Uprava za imovinsko pravne poslove, od 16.09.2020. godine, R.Đ. iz S. priznato pravo svojine na naprijed pobljže opisanom uzurpiranom zemljištu i naložena uknjižba prava svojine u korist imenovane sa 1/1 dijela po konačnosti tog rješenja; da je to rješenje podobno za upis jer sadrži sve podatke propisane članom 103. Zakona o premjeru i katastru Republike Srpske („Službeni glasnik RS“ broj: 6/12 i 110/16, u daljem tekstu: Zakon o premjeru i katastru) jer da je postalo konačno i pravosnažno i na istom se nalazi klauzula pravosnažnosti i izvršnosti sa danom 05.03.1971. godine. Shodno navedenom zaključeno je da je predmetna promjena u katastarskom operatu izvršena na osnovu valjanog pravnog osnova, pa da su neosnovani

navodi tužioca da činjenično stanje nije pravilno i potpuno utvrđeno. Takođe su neosnovani navodi da su povrijeđena prava tužioca, kao i načela upravnog postupka, jer da nije proveden poseban ispitni postupak, jer da je postupljeno u skladu sa odredbom člana 128. stav 1. Zakona o premjeru i katastru.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude tužilac pobija njenu zakonitost zbog povrede zakona i propisa o postupku koja je od uticaja na rješenje stvari. Navodi da se prvostepeni organ pozvao na odredbe člana 133. i 135. Zakona o premjeru i katastru i na odredbe člana 190. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 13/02-66/18, u daljem tekstu: ZOUP) te na osnovu istih „utvrdio pravo svojine“ u korist R.Đ., dok se u obrazloženju navodi da će se na osnovu tih odredbi izvršiti upis susvojine i zabilježba, kako je to navedeno u dispozitivu. U žalbi, a potom i u tužbi ukazao je na navedenu kontradiktornost, ali je sud zaključio da se radi o paušalnim navodima i bez uticaja na zakonitost osporenog akta. Takođe da je predmetno prvostepeno rješenje kojim je traženo provođenje promjene u katastarskom operatu doneseno u skraćenom postupku uz obrazloženje da se na osnovu priloženih isprava moglo odlučiti o zahtjevu. Navodi da je takvim postupanjem stavljen u neravnopravan položaj i da su time povrijeđeni interesi Republike Srpske, jer je došlo do promjene titulara bez učešća Republike Srpske kao ranijeg titulara da se o tom zahtjevu izjasni. Time su povrijeđena i načela upravnog postupka tj. načelo materijalne istine, saslušanja stranaka i zaštite javnog interesa. Obzirom da se u konkretnom slučaju radi o nekretninama velike površine koje su bile upisane na ime Republike Srpske na osnovu rješenja istog organa broj ... od 03.04.2018. godine i rješenja broj ... od 29.10.2018. godine čiji sastavni dio je List nepokretnosti broj ... od 13.12.2018. godine smatraju da je Republici Srpskoj kao stranci u postupku trebalo biti omogućeno da se izjasni o svim relevantnim činjenicama. Predlaže da se zahtjev uvaži i da se pobijana presuda ukine i predmet vrati nižestepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Tužena u odgovoru na zahtjev ostaje kod navoda datih u obrazloženju osporenog akta i predlaže da se zahtjev odbije.

Zainteresovano lice R.Đ. nije dala odgovor na zahtjev.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Predmetnim prvostepenim rješenjem od 16.09.2020. godine dozvoljava se na osnovu pravosnažnog rješenja Skupštine opštine B., Sekretarijat za imovinsko-pravne i geodetsko-katastarske poslove, Uprava za imovinsko pravne poslove, broj: ... od 19.01.1970. godine, otpis nepokretnosti iz „A“ lista nepokretnosti br. 455 k.o. S., označenih kao k.č. broj 2456 površine 1621 m², k.č. broj 2471 površine 4511 m², k.č. broj 2472 površine 3075 m², k.č. broj 2473, površine 6816 m², k.č. broj 2672 površine 8486 m², k.č. br. 2673 površine 14761 m², do sada upisane kao pravo svojine Republike Srpske sa 1/1 dijela, te upis istih u novootvoreni list nepokretnosti k.o. S., sa upisom prava svojine u korist Đ.R. sa 1/1 dijela.

To rješenje doneseno je, nakon što je utvrđeno da rješenje od 19.01.1970. godine čije se provođenje traži zadovoljava uslove propisane odredbom člana 103. Zakona o premjeru i katastru što znači da sadrži označenje nepokretnosti na koju se isprava odnosi prema podacima katastra nepokretnosti, kao i da je rješenje pravosnažno i izvršno. Predmetno

rješenje snabdijeveno je klauzulom pravosnažnosti i izvršnosti sa danom 05.03.1971. godine a istim se zainteresovanom licu priznaje pravo svojine na uzurpiranom zemljištu sa podacima parcela po starom premjeru, a i podacima katastarskog operata, za koje je u postupku utvrđeno da odgovaraju nepokretnostima upisanim list nepokretnosti broj 455 k.o. S. Doneseno je u postupku raspravljanja uzurpacije zemljišta društvene svojine i istim je naložena uknjižba prava svojine u korist zainteresovanog lica.

Prema navedenom pravilno je zaključeno da to rješenje ispunjava uslove iz odredbe člana 103. Zakona o premjeru i katastru pa je pravilno pozivom na odredbe člana 133. i 135. toga zakona, a u vezi sa članom 190. ZOUP dozvoljeno provođenje tog rješenja u katastarskom operatu, što je bio i zahtjev zainteresovanog lica od 03.09.2020. godine.

Tužilac u žalbi, a potom i tužbi osporava donošenje pobijanog rješenja u skraćenom postupku smatrajući da je time došlo do povrede njegovih prava odnosno da mu nije omogućeno učešće u postupku, ni izjašnjenje o pravno relevantnim činjenicama i dokazima. Po ocjeni ovog suda ovi navodi nisu od uticaja na zakonitost osporenog akta, s obzirom da se u konkretnom slučaju odluka mogla donijeti u skraćenom postupku jer je rješenje čije se provođenje traži ispunjavalo sve propisane uslove, a o čemu je prvostepeni organ dao potpune i jasne razloge, zbog čega je pravilno osporenim aktom žalba odbijena kao neosnovana. To proizlazi iz odredbe člana 128. Zakona o premjeru i katastru kojim je propisano da se upis u katastar vrši po skraćenom postupku na osnovu priloženih isprava, što u konkretnom slučaju i nije bilo sporno jer su priložene isprave ispunjavale uslove za njihovo provođenje. S obzirom da je rješenje čije je provođenje predmet ove upravne stvari, doneseno u postupku raspravljanja uzurpacije i istim utvrđen stvarni vlasnik predmetnih nepokretnosti, to za odlučivanje nije od uticaja činjenica da su rješenjima donesenim u postupku izlaganja predmetne nepokretnosti uknjižene u korist Republike Srpske, koja je uknjižena kao vjerovatniji vlasnik u privremeni list nepokretnosti, a koja uknjižba se uvijek može izmjeniti kada se u nekom od propisanih postupaka utvrdi stvarni vlasnik, kao što je slučaj u ovoj upravnoj stvari. Stoji navod tužioca da je u obrazloženju prvostepenog rješenja pogrešno konstatovano da se radi o uknjižbi prava susvojine, ali je očigledno da se radi o grešci nastaloj pri izradi rješenja, koja nije od uticaja na njegovu zakonitost.

Kod takvog stanja stvari po ocjeni ovog suda u pobijanoj presudi nije ostvaren nijedan razlog njene nezakonitosti predviđen u odredbama člana 35. stav 2. ZUS pa se zahtjev tužioca odbija a na osnovu člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Nataša Božić

Predsjednik vijeća
Strahinja Ćurković

Za tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić